

12. Az egyház

Az egyház a hűvök kázzáísságe, akik Jázus Krisztust Uruknak és Megváltójuknak vallják. Az "testamentom korábban" a lelki utadait Isten minket is a világból hűvött ki. Imádkozásra, a kázzáísságvállalásra, az Ige meghallására, a vacsora néplésére, az egész emberiség szolgálatára és az evangélium egész világon való hirdetésére kázzáísságre egymással. Az egyház megbízatását Krisztustól - a testet átvettől - és a Szent-rájstól - az Igéből - kapta. Az egyház Isten családja: Ő általa elfogadott gyermekek, akik a megváltott szávetság szerint élnek. Az egyház Krisztus teste, a hit kázzáísságe, amelynek maga Krisztus a feje. Az egyház a menyasszony, akiért Krisztus meghalt, hogy megtisztítsa és megszentelje. Diadalmas visszatértekor dicsőséges egyházat állít maga elé, minden korok hűgeseit, váron megváltottakat, akiken nincs szeplő vagy számárgős, hanem szentek és feddhetetlenek. (1Máz 12:3; ApCsel 7:38; Ef 4:11-15; 3:8-11; Mt 28:19-20; 16:13-20; 18:18; Ef 2:19-22; 1:22-23; 5:23-27; Ko

Az idős ember haragra gerjedve sőtött botjával a sziklára, majd öböl rícsapott, miközben ezt kiáltotta: "Élj haljtok most, ti ízadók! Avagy e kösziklából fakasszunk-é néktek vizet?" (4Máz 20:10).

Forrás tört fel a sziklából, és megkapta Izrael azt, amire szíksége volt. Amíg az bünt kázzáívetett el, mert így beszélt, mintha ő adta volna a vizet, és nem a Sziklának tulajdonította az ajándékot. E büne miatt nem íphetett be az ágot Földjére (Ísd 4Máz 20:7-12).

Ez a Szikla Krisztus volt, az az alap, amelyre Isten állította népet, mind egyéneleg, mind testileg. Ez a kápp az egész Szent-rájstban megtalálható.

Mázés utolsó beszédében - talán erre az esetre utalva - a szikla hasonlatjával akarta bemutatni, milyen szilárd és megbízható Isten: "Élj Magasztaljátok Isten néket! Köszikla! Cselekedete tükletes, mert minden őtja igazság! Hűs Isten, és nem csaló; igaz és egyenes Ő" (5Máz 32:3-4).

Avsázzadokkal később Dávid szavai ugyanezt a gondolatot visszhangozzák, hogy a Megváltó olyan, mint a köszikla: "Élj Istennél van szabadulásom és dicsőségem; az én erős kösziklám, az én menedékem Istenben van" (Zsolt 62:8).

Avsá is ezzel a káppel mutatta be az eljövendő Messiaszt: "Élj Ám, Sionban egy kázzáívet tettem le, egy prábakázzáívet szegletkázzáívet, erős alappal" (Avsa 28:16).

Péter tanúsította, hogy ez a jövendő Isten Krisztusban teljesedett be, aki nem hűtkázzáíznapi, hanem éljölő, az emberek ugyan megvetett, de Istennél választott, becses kő" (1Pt 2:4). Péter azt mondta rála, hogy Ő az egyetlen biztos fundamentum: "Élj Máz fundamentumot senki nem vethet azon ká-vál, amely vettetett, amely Jázus Krisztus" (1Kor 3:11). Utalt a sziklára, amelyre Mázés rístött. "Élj os mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kösziklából, amely kázzáívala őket; e köszikla pedig Krisztus volt." (1Kor 10:4)

Jézus Krisztus is kázzvetlenül alkalmazta ezt a kőpet, amikor kijelentette: "Ezen a kőszikláján építettem fel az anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat" (Mt 16:18). A keresztény egyházat kőnmagjára, az ő Sziklájára alapozta.

Saját testét kellett feláldoznia a viláig bűntől, ami a Szikláját sőtotta. Semmi sem győzheti le az általa biztosított szil alapon álló egyházat. E Sziklájából gyágyá-tá-z vakad a népeknek (v. Ez 47:12; Jn 7:37; Jel 22:15).

Milyen trókeny, milyen gyenge volt az egyház, amikor Krisztus ezt a kijelentést tette! Mindössze néhány megírta, kőtkedő, kőjelölt tanítvány, egy pár asszonyból az az ingatag tőmegből állt, amely azonnal szőtszōledt, am Szikláj csapás ōrte. Az egyház azonban nem gyarló emberi bōlcsességre ōs találatkonysōgra ōpōlt, hanem a Sziklájjára. Az idő majd bebizonytja: semmi sem pusztthatja el egyházat, ōs nem tōrtheti el kōldetōstől, hog dicsōtse, ōs az embereket a Megvōltához vezesse (v. ApCsel 4:12-13, 20-33).

Á

Az "egyház" bibliai jelentése

A Szentrősbán az egyház sző a gōrōg ekkōzia, amelynek jelentése "kővōs". ōltaliban ezt a kifejezōst ha mindenfōle elrendelt ōsszejōvetelre, amire ōsszehōvtōk az embereket.

A Septuaginta - a hōber "szōvetsōg gōrōg fordōtōsa, amit Jézus kōrőban szōles kōrben hasznōltak - az "egyház" szōval fordōtotta a hōber "kōvōs"-t, ami ōsszejōvetelt, gyūlōst, gyōlekezetet jelent (5Mōz 9:10; 18:16; 1Sōm 17:1; 1Kir 8:14; 1Krōn 13:2).[1]

Az ōsszōvetsōg mōg tōgabb ōrtelemben hasznōlta ezt a kifejezōst. Figyeljōk meg, hogyan fordul elő az ekkōzia (gyōlekezet, egyház) sző az ōsszōvetsōgben! (1) Kōlőn helyen istentiszteletrē ōsszegyūlt hōvōk (1Kor 11:18; 14:1-28); (2) egy helyen ōlō hōvōk (1Kor 16:1; Gal 1:2; 1Thessz 2:14);(3) hōvōk csoportja valakinek az otthonőban (1Kor 16:19; Kol 4:15; Fil 2); (4) gyōlekezetek csoportja egy adott fōldrajzi terōleten (ApCsel 9:31);[2] (5) hōvōk teljes kōzōssōge az egōsz világon (Mt 16:18; 1Kor 10:32; 12:28; v. Ef 4:11-16); (6) a hōges mennyei ōs fōldi teremtmōnyek ōsszōsszōge (Ef 1:20-22; v. Fil 2:9-11).

Á

Az egyház terminusza

A Biblia ōgy mutatja be az egyházat, mint amit Isten alapított, ōs "Isten anyaszentegyházának", "Isten gyōlekezeveze (ApCsel 20:28; 1Kor 1:2). Jézus isteni tekintōlyel ruhōzta fel (Mt 18:17-18). ōgy ōrthetjōk meg a keresztény egyház terminuszat, ha megnōzzōk ōsszōvetsōgi gyōkereit ōs azt a szōmos hasonlatot, amit az ōsszōvetsōg rōi.

A keresztány egyház gyűlései. Az "szűrvetső" úgy mutatja be az egyházat, mint Isten népeinek szervezett gyűlése. A kezdetektől fogva az istenfő családok, Adám, Sőt, Nő, Sám és Ábrahám leszármazottai igazságot. E családokat, ahol az apa által tette be a papi tisztet, kisgyűlézeteknek is tekinthetjük. Ábrahámnak Isten gazdag ajándékokat adott, ami által Istennek ez a háza népe fokozatosan népekké népekké. Izrael káldetése egyszerűen az Ábrahámnak adott feladat folytatása volt; minden nemzet számára Áldásait (1Móz 12:1-3) Áldását bemutatni a világnak.

Az Egyiptomból kivezetett népet a Biblia így nevezi: "a gyűlézet... a pusztában" (ApCsel 7:38). Tagjait Isten így tekintette: "papok birodalma és szent nép" (2Móz 19:6), Isten szent népe (5Móz 28:9; v. 3Móz 26:12), egyháza.

Isten Palesztinában, a világ fő kulturális pontjában helyezte el őket, három nagykontinens: Európa, Ázsia és Afrika találkozási pontján. Az volt a terve, hogy itt a zsidók máris népek "szolgái" legyenek, azaz kizvettségek háváisját népeknek, amely így, mint Isten népeinek jobb tagja, csatlakozhat hozzájuk. Ráviden, Isten kihívta őket, hogy behívják a népeket (Ámós 56:7). Az volt a vágya, hogy Izrael által létrehozza a Földön a legnagyobb egyházat - olyan gyűlézetet, ahová a világ minden népeinek képviselői gyűlnek az igaz Istent imádni, rála hallani, majd visszatérni saját népeikhez az Áldásig.

Annak ellenére, hogy Isten folyamatosan gondot viselt népeire, Izrael bálványimádásba keveredett, elkáldt a káldtől, nemzeti ántudat és gőg, Ántás jellemezte magatartását. Isten népe nem által tette be káldt.

Jézusban Izrael váválasztáshoz érkezett. Isten népe olyan Messiást várt, aki megszabadja népeket, nem pedig olyat, aki saját magát szabadja meg őket. A kereszténnyel vává lett Izrael lelki csődje. Krisztus megfeszítésével káldő bizonyítását adták belső romlottságuknak. "Nem királyunk van, hanem császárunk!" (Ezzel a felkiáltással utasították el, hogy Isten uralkodjon felettük).

A kereszténnyel ellentétes káldés tetőtt: az egyik a vátra népe, az, amely annyira csak Ánta forgott, hogy vakon ment el Ánta mellett, aki létrehívta; a másik pedig Krisztus, aki az emberek iránti szeretetből a helyettük való pusztulást vállalta, hogy Ánta Ánta adjon nekik.

A kereszt Krisztus káldésének végén, Krisztus feltámadása pedig a keresztány egyház káldésének kezdete: a Krisztus re általi Áldás evangéliumának hirdetését. Káldését veszítve, a zsidóság egy csupán a tábbi káldt, tább nem Isten egyháza. Helyettük Isten Ánta népet, Ánta egyházat alapított, amely tovább a tőle kapott káldést a világban (Mt 21:41, 43).

Az Ánta egyház szoros kapcsolatban áll az Ánta Izrael hitkézzel. [3] Zsidókból és pogányokból és a Jézus Krisztusban hává keresztányek alkotják. Tehát az igazi Izrael soraiba tartoznak mindazok, akik elfogadják Krisztust (Iásd Gal 3:26-29). Pál a káldt, szervező kapcsolatát káldt fa népevel szemlélteti - a szőlőolaj Izraelt és a pogányokat jelképezi. A zsidók, akik nem fogadják el Krisztust, máj nem számára tanak tább Isten gyermekeinek (Rám 9:6-8). A szőlőolajra letéretett Ánta jelképezik őket, de a Krisztust elfogadó zsidók megmaradnak a fán.

A Krisztust elfogadó pogányokat Pál a szelíd olajfaiba beoltott vad állatokkal jelképezi (Róma 11:17-25). Arra tanította a pogányokat, hogy keresztények lettek, hogy tiszteljék az Isten kiválasztott eszközeitől kapott iratokat: "Ha a szent, az állatok is azok. Ha pedig némely állatok kitartottak, te pedig vadolajfa lédre beoltattad azokat, akkor az olajfa gyökerének és zsárvájának; ne kevélykedj az állatok ellenében: ha pedig kevélykedel, nem te hordod a gyökert, hanem a gyökér tartja" (Róma 11:16-18).

Az ójszövetségi egyház jelentős mértékben eltér az újszövetségitől. Az apostoli egyház Izrael népétől fűggenkénti szervezet lett. A tálépte a nemzeti határokat, és ez egyetemes jelleget adott az egyháznak. Nemzeti egyházba missziós egyházba lett, és a létézésnek célja az volt, hogy végrehajtsa Isten eredeti tervét, amelyet alap-tája, Jézus Krisztus isteni parancsban b megfogalmazott. "Tegyetek tanítványok minden népet." (Mt 28)

Az egyház bemutatása kálálzó hasonlatokkal. Az ójszövetségi egyház hasonlatokkal tálrózó bemutatása rávilágít az egyház természetére.

1. Az egyház mint test. A test hasonlata az egyház egységét és az egész test, minden tag működési kapcsolatát hangsúlyozza. A kereszt megkötet minden hőt Istennel... egy testben" (Ef 2:16). A Szentlélek által "mindnyá testet kereszteltünk meg" (1Kor 12:13). Az egyház nem kevesebb, mint Krisztus teste (Ef 1:23). Ez az a szervezet, amely által Krisztus saját teljességében részesít. A hők az ő testnek tagjai (Ef 5:30). Képvisezők hatalmát kegyelme által Ő ad lelki életet minden igaz hőknek. Krisztus "ézte a testnek" (Kol 1:18), "ézte az egyháznak" (Ef 5:23)

Isten nagy szeretetéből egyházi teste minden tagjának legalább egy lelki ajándékot adott, ami képes teszi egy font feladat elvégzésére. Az emberi testben is minden szerv működése fontos, így az egyház kálétésnek sikeres végzése is attl függ, hogyan működik minden tag, aki lelki ajándékokban részesül. Mit ör a test szv-n lkal mennyivel kevesebbet tud elgezni szem vagy láb lkal? Ha a tagok nem kamatoztatják ajándékaikat, az egyház halott, vak vagy legalábbis rokkant lesz. Am ezek a rendkálíli, Istentől rendelt ajándékok mágsem lncálak (lájso kálnyv 16. fejezet).

2. Az egyház mint templom. Az egyház "Isten építlete", "Isten temploma", amelyben a Szentlélek lakozik. Jézus az alapja, "szegletkő" (1Kor 3:9-16; Ef 2:20). Ez a templom nem holt szerkezet, mert erőteljesen fejlődik. Mivel Krisztus az "éző kö", Pál azt mondta a hívőknek, "ézi magatok is, mint lő kők, építetek fel lelki házzát" (1Pt 2:4-5)

Az építlet még nem készült el. Folyamatosan j, lő kőveket illesztenek a templomhoz, "ézikiben ti is egytt l Isten hajlávát a lélek által" (Ef 2:22). Pál biztatja a hőköt, használják a legjobb építőanyagokat a templomhoz, kiállja az télet napjának tűzpróbáját (1Kor 3:12-15).

A templom hasonlata hangsúlyozza mind a helyi gyülekezet, mind az egyház egészének szentségét. Isten temploma szent, mondta Pál. "Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten..." (1Kor 3:17/a). Az egyház természetével ellentétes a hitetlenekkel val szoros szövetés, amit kerlennie kell, jegyezte meg Pál. "Mert mi szövetés van igazágnak és hamisságnak?... Vagy mi egyezse Isten templomának bálványokkal?" (2Kor 6:14-16) (Tanácsa egyaránt vonatkozik az zleti és a házassági kapcsolatra.) Nagy tiszteletnek kell éveznie az egyházat, mert Isten is rendkálíli nagy becsben tartja.

3. Az egyház mint menyasszony. Az egyház mint menyasszony, az Ásr pedig mint vőlegény jelenik meg itt. Az Ásr Ánnepélyesen fogadta: "Éljegyezzek tőged magamnak Árrákre, Áspedig igazsággal Ás Á-tőlettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezzek el" (HÁs 2:18). Ismőtelten megerősőtte: "ÉzÁon főjetekekő lettem nőktek" (Jer 3:14).

Pőjl ugyanezt a kőpet használta: "Émint szeplőtlen szőzet" Ájllőtalak "ÉKrisztus elő" (2Kor 11:2). Krisztus szeretete az egyház irőnt olyan mőly Ás erős, hogy "ÉzÁ-nmagőit adta azőrt" (Ef 5:25). Azőrt hozta meg az Áldozatot, "Ézhogy az megszentelje, megtisztőtvőin a vőznek feredőjővel, az ige Ájltal" (Ef 5:26).

Isten Igője igazságnak megszentelő hatősa (Jn 17:17) Ás a keresztség megtisztő-tősa Ájltal Krisztus meg tudja tisztő az egyház tagjait, elveszi szennyes ruhőikat, majd felőltőzeti őket tőkőletes igazságnak palőstjőba. Ágy fel tudja kőszőteni az egyházat, hogy az menyasszonya legyen - "Ézhogy majd Á-nmaga előbe Ájllőtsa dicsősőgben az egyház, hogy azon ne legyen szeplő vagy sőmőrgőző, vagy valami affőle; hanem hogy legyen szent Ás feddhetetlen" (Ef 5:27). Az egyház egősen Krisztus visszajővetelőig nem lőthatő teljes dicsősőgőben Ás ragyogősjőban.

4. Az egyház mint mennyei Jeruzsőlem. A Szentőrső Jeruzsőlem vőrosőit Sionnak nevezi. Ott lakozik Isten a nőpővel (Zsolt 9:12); Sionbőjőn a szabadő-tőis (Zsolt 14:7; 53:7). Istennek az volt a terve, hogy ez a vőros legyen "Éz az egősz Főld őrőme" (Zsolt 48:3).

Az Ášjszővetsőg az egyházat "Ézmennyei Jeruzsőlemnek" tekinti, ami a főldi Jeruzsőlem pőrja (Gal 4:26 - Áj prot. ford. Lakőinak orszőga "Éza mennyekben van" (Fil 3:20). Ők "Éz az őgőretnek gyermekei", "Éz őlek szerint" szőlettek, akik Á Krisztustő kapott szabadsőgukat (Gal 4:28-29; 5:1). E vőros polgőrai mőj nem szolgáorban őlnek, hogy "Éza tőrvő Ájltal" akarjanak "Émegigazulni" (Gal 4:22, 26, 31; 5:4). "Éz őlek Ájltal hitből" vőrjőjk "Éz igazsőg remőnyšgő ő hogy Krisztus Jőzusban "Éza szeretet őjltal munkőjkodő hit" az, amivel polgőrjogot nyernek (Gal 5:5-6). E dicsősőges tőrsasőg tagjai Sion hegyőhez jőrultak, "Éz ős az őlő Istennek vőrosőjhoz, a mennyei Jeruzsőlemhez, Ás az angyalozreihez, az elsőső őlőtték seregőhez Ás egyházőjhoz, akik be vannak ő-rva a mennyekben" (Zsid 12:22-23).

Á

5. Az egyház mint csalőd. Az egyházat a Mennyen Ás a Főldőn csalődnak tekintik (Ef 3:15). Kőt hasonlattal ő-rja le a Biblia, hogyan csatlakoznak az emberek e csalődhoz: "Őrőkbe fogadőis rővőn (Rőm 8:14-16; Ef 1:4-6) Ás őjőis Ájltal (Jn 3:8). Az őjonnan megkereszteltek a Krisztusba vetett hit őjltal nem szolgők tőbbő, hanem a mennyei Atya gyermekei (Gal 3:26-4:7), akik őj szővetsőg szerint őlnek. Mőj Isten hőza nőpőhez tartoznak (Ef 2:19 - Áj prot. fo

Istent a csalődjő tagjai "Éz Atyőnak" szőlő-tjőjk (Gal 4:6), egymőshoz pedig testvőrekkőnt viszonyulnak (Jak 2:15; 1:8:11; Rőm 16:1). Pőjl sokakat bevitt a győlekezet kőzőssőgőbe, ezőrt lelki atyőnak tekintette magőit, "Éz evangő őjltal őn vagyok a ti atyőtok a Krisztus Jőzusban" (1Kor 4:15; Áj prot. ford.). "Éz Szerelmes gyermekeinek" nevezi azokat, akik őjltala kerőltek a győlekezetbe (1Kor 4:14; vőj. Ef 5:1).

Az egyháznak mint csalődnak, egyik fontos jellemzője a kőzőssőg. A kereszteny kőzőssőg (gőrőgő: koinőnia

nem egyszerűen tájrsasági Álet, hanem kÁzÁssÁgvÁllalÁjs az evangÁliummal (Fil 1:5). Őszinte kapcsolat az Atya Iste FiÁival Ás a SzentlÁlekkkel (1Jn 1:3; 1Kor 1:9; 2Kor 13:13), valamint a hÁ-vökkal (1Jn 1:3, 7). A tagok tehát kÁszsÁgeser nyÁjtanak â€žtestvÁri jobbot" (Gal 2:9) mindazoknak, akik a csalÁjd tagjai lesznek.

A csalÁjd hasonlata gondoskodÁ gyÁlekezetre utal, â€žahol az embereket szeretik Ás elismerik. Olyan hely ez, ahol az emberek tudÁjk, szÁksÁgÁk van egymÁsra; ahol a tÁlentuokat fejlesztik; ahol mindenki nÁvekszik hitben, Ás beteljesÁl." [4]MagÁban foglalja mÁg a felelössÁgvÁllalÁst, a lelki szÁlök irÁnti tiszteletet, a lelki testvÁrek vÁdelmÁ VÁgÁl azt is jelenti, hogy minden tag olyan szeretettel viseltetik a tÁlbi irÁnt, amelyböl őszinte, erős-tő, tÁmogatÁ húsÁ fakad.

A gyÁlekezet nagy csalÁdjÁban az egymÁstÁ termÁszetben Ás beÁll-tottsÁjban nagyon is kÁlÁnbÁz szemÁ boldog kÁzÁssÁgben Ánek, Ás tÁmogatÁjk egymÁst. A gyÁlekezet tagjai megtanulnak egymÁsban Álni, ekÁzbe azonban nem veszÁtik el saját egyÁnisÁgÁket.

6. Az egyhÁz mint az igazsÁg oszlopa Ás erössÁge. â€žAz Álő Istennek egyhÁza az igazsÁgnak oszlopa Ás erössÁ (3:15) Az egyhÁz az igazsÁg letÁtemÁnyese Ás erössÁge, ami vÁdelmezi ellensÁgei tÁmadÁsÁtÁ. Az igazsÁg a erőteli, Ás nem merev. Ha tagjai azt Áll-tÁjk, hogy Áj vilÁgossÁgot kaptak - Áj tantÁtelt ismertek fel, vagy a SzentÁ-rÁj magyarÁzatÁval Állnak elö -, a tapasztalt tagoknak a SzentÁ-rÁjs mÁrcÁjÁnÁ kell megvizsgÁlni az Áj tanÁ-tÁst (1 Áj 8:20). Ha az Áj vilÁgossÁg megfelel ennek a mÁrcÁnek, akkor az egyhÁznak el kell fogadnia, ha nem, akkor el kell vetnie azt. Minden tag hajljon meg e bibliai Á-tÁlet elött, mert â€ža megmaradÁs... a sok tanÁcsos Ájtal van" (PÁld 11:14).

Az igazsÁg terjesztÁse, azaz tanÁi Ájtal az egyhÁz â€ža vilÁg vilÁgossÁga", â€žhegyen ÁpÁ-tett vÁiros" lesz, ami â€ž el"; a tagok â€ža fÁldnek savai" lesznek (Mt 5:13â€ž15).

7. Az egyhÁz mint hadsereg - kÁzdő Ás győzelmes. A fÁldÁjn az egyhÁz olyan, mint a hadban ÁllÁ sereg. Isten elhÁ-vta, hogy kÁzdjÁn a lelki sÁtÁtsÁg ellen. â€žMert nem vÁr Ás test ellen van nÁkÁnk tusakodÁjsunk, hanem fejedelemsÁgek ellen, a hatalmassÁgok ellen, ez Álet sÁtÁtsÁgÁnek vilÁgbÁ-rÁi ellen, a gonoszsÁg lelkei ellen, am a magassÁgban vannak." (Ef 6:12) FeltÁtlenÁl fontos, hogy a keresztÁnyek felvegyÁk â€žaz Istennek minden fegyverze hogy ellenÁllhassanak â€žama gonosz napon, Ás mindeneket elvÁgezvÁn" megÁllhassanak (Ef 6:13).

Az ÁvszÁzadok sorÁjn az egyhÁznak harcolnia kellett mind belső, mind kÁlső ellensÁgeivel szemben (IÁj ApCsel 20:29â€ž30; 1Tim 4:1). Jelentős mÁrtÁkben előrehaladt, sokszor győzelmet aratott, de mÁg nem nevezhető diadalmas egyhÁznak. Sajnos mÁg mindig nagy hiÁnyossÁgai vannak. JÁzus mÁsik hasonlattal adott magyarÁzatot az egyhÁzon belÁli tÁkÁletlensÁgre. â€žHasonlatos a mennyeknek orszÁga az emberhez, aki az ő fÁldÁbe jÁ magot vetett; de am az emberek alusznak vala, eljőve az ő ellensÁge, Ás konkolyt vete a bÁza kÁzÁ, Ás elmÁne." (Mt 13:24â€ž25) A szol akartÁjk hÁzni a konkolyt, de a gazda figyelmeztette őket: â€žamikor Ásszeszeditek a konkolyt, azzal egyÁtt netaÁjn a bÁzÁj is kiszaggatÁtok. HagyjÁtok, hogy egyÁtt nőjÁn mind a kettő az aratÁsig" (Mt 13:29â€ž30).

A konkoly Ás a bÁza egyÁtt nÁvekedett a mezőn. Isten az egyhÁzhoz vezeti a megtÁrt embereket, SÁtÁjn pedig bevisz a megtÁretleneket. E kÁt csoport hat az egÁsz testre - az egyik a tisztasÁgÁrt munkÁilkodik, a mÁsik pedig rombol. EgÁszen az aratÁsig, a mÁsodik adventig tart kÁzÁttÁk a kÁzdelem - az egyhÁzon belÁl. Az egyhÁz kÁlső harca sem Árt mÁg vÁget. MegprÁbÁltatÁjs Ás kÁzdelem Áll elötte. SÁtÁjn haraggal tÁmad Isten egyhÁzÁra, hiszen tud hogy csak rÁvid ideje van (Jel 12:12, 17). â€žNyomorÁsÁgos idő lesz, amilyen nem volt attÁl fogva, hogy nÁp kezdett lenni mind ez ideig." (DÁjn 12:1) Krisztus azonban kÁzbelÁp húsÁges nÁpe vÁdelmÁben, Ás mindenki â€žmegszabadul..

beárva találhatók a könyvekben" (Dán 12:1). Jézus megáldásként: "Aki mindvégig állhatatos marad, az idvezül" (Mt 24:13).

Krisztus visszatérésekor emelkedik fel a győzedelmes egyház. Jézus akkor tudja majd felmaga elállítani "az idvezülést", minden kor hűségeseit, vőrn megváltott népét, "azért, hogy azon ne legyen szeplő vagy sármányos vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen" (Ef 5:27).

A Ijthatás a Ijthatatlan egyház. A Ijthatás a Ijthatatlan kifejezésnek az a szerepe, hogy segítse a tsággal megkálálást az isten szolgálatára. Az eddig felsorolt hasonlatok kálálást nem a Ijthatás egyházi vonatkoznak.

1. A Ijthatás egyház. A Ijthatás egyház az Isten szolgálatára szervezett egyház. Eleget tesz Krisztustól kapott fontos megbízatásának, elviszi az evangéliumot a világnak (Mt 28:18-20), és felkészteti az embereket az Őr dicsőségre visszavertelére (1Thessz 5:23; Ef 5:27).

Krisztus világított tanúbizonyságokat világgosságot győjt a világban, és szolgál, amint a Mester tette; hirdeti az evangéliumot a szegényeknek, meggyógyítja a megtért szűveket, szabadulást hirdet a foglyoknak, a vakok szemét megnyitja, szabadon bocsátja az elnyomottakat, hirdeti az Őr kedves esztendejét (Lk 4:18-19).

2. A Ijthatatlan egyház. Az egész földön Isten minden gyermeke alkotja a Ijthatatlan egyházat, amit egyetemes egyháznak is neveznek. Beletartoznak a Ijthatás egyház hívői és még sokan, akik ugyan nem tartoznak egy egyházi szervezethez, de kálvetik a Krisztustól kapott világgosságot (Jn 1:9). Ebbe a csoportba tartoznak azok, akiknek sosem volt lehetőségük megismerni a Jézus Krisztusról származó igazságot, de engedtek a Szentléleknek, és "éztérmszeretést" nyújtottak (Róm 2:14).

A Ijthatatlan egyház Ite arra utal, hogy Isten imádata a legnemesebb lételemben lelki dolog. "Az igazi imádás kál a Ite és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az ő imádásul" (Jn 4:23) - mondta Jézus. Az igazi imádat lelki természetű miatt az emberek nem képesek pontosan eldönteni, hogy ki a Ite Isten egyháza, és ki nem.

Isten a Szentlélek által vezeti népet a Ijthatatlan egyházba a Ijthatás egyházba. "Mégis juhaim is vannak néken amelyek nem ebből az akolból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az Őn szóra; és Istenen egy akol egy pásztor." (Jn 10:16)

Csak a Ijthatás egyházban tapasztalhatják teljes mértékben Isten igazságát, szeretetét és kálást, mert a Ijthatás egyháznak adta a tagokat, a testileg és egyéni egyaránt a lelki ajándékokat (Ef 4:16). Amint megtért, Isten kapcsolatba hozta a Ijthatás egyházzal, majd pedig azt a feladatot adta neki, hogy egyházat missziómunkát vezesse (ApCsel 9:10-22). Áppen a gy ma is az a szándék, hogy népet elvezesse a Ijthatás egyházat az Isten parancsolataival való hűség és Jézus hite jellemez. Erre az Őrt van szakság, hogy részt vehessenek Isten földi káláse befejezésében (Jel 14:12; 18:4; Mt 24:14; Ijds móg e könyv 12. fejezetét).

A láthatatlan egyház fogalmába beleértendő a mennyei Acs földi egyház is (Ef 1:22-23), valamint az Azzal azonos a rejtőzködő egyház (Jel 12:6, 14).

A

Az egyház szervezete

Krisztus parancsa, hogy vigyük el az evangéliumot az egész világra, azoknak a lelki táplálására is vonatkozik, akik már elfogadták az evangéliumot. Az új tagokat meg kell alapozni a hitben, Acs meg kell tanítani őket arra, hogy a missziómunkában használják Istentől kapott talentumaikat Acs ajándékaikat. "Isten nem a zűzavarnak... Istene", hanem azt akarja, hogy "minden illendően Acs rendben tartson" (1Kor 14:33,40 - új prot. ford.). "Ezért ez a szervezet egyszerű, de eredményes legyen az egyház szervezete.

A szervezet jellege. Vizsgáljuk meg a gyülekezeti tagság Acs szervezet körében!

1. Gyülekezeti tagság. A hívők az új szövetség hitképzésének tagjai lesznek, ha bizonyos feltételeknek eleget tesznek. A tagsághoz tartozik, hogy új alapokon új kapcsolat alakítsa ki a földi emberrel, az Ajlammal Acs Istennel.

a) A tagság feltételei. Akik az új egyház tagjai kívánják lenni, azoknak el kell fogadniuk Jézus Krisztust mint Urakat Acs Megváltókat, meg kell térniük bűnükből, Acs meg kell keresztelkedniük (ApCsel 2:36-41; v. 4:10-12). Kell szentelniük, Acs el kell fogadniuk Krisztus parancsát, hogy tanítsanak másokat mindazok megtartására, amiket az Úr meghagyott (lásd Mt 28:20).

b) Egyenlőség Acs szolgálata. "Én pedig mindnyájan testvérek vagyok", Acs "aki a nagyobb kázzal letetek, legyen a te" (Mt 23:8, 11). E jézusi szavak szerint a tagoknak az egyenlőség alapján kell egymáshoz viszonyulniuk. Ugyanakkor fontos tisztában lenniük azzal, hogy Krisztus példájának követése a többieknek való szolgálatot is jelenti. Az embereket a Mesterhez kell vezetniük.

c) A hívők egyetemes papsága. Amikor Krisztus a mennyei szentélyben végzi szolgálatát, a lávitai papság szerepe végzet. Az egyház most "szent papság" lett (1Pt 2:5). "Én pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent megtartásra való nép vagyok, hogy hirdessetek annak hatalmas dolgait, aki a szentekből az Ő csodálatos világgosságra hívte el titeket." (1Pt 2:9)

Ez az új rend, a minden hívő egyetemes papsága nem hatalmazza fel a tagokat, hogy saját kedvük szerint gondolkodjanak, higgyenek Acs tanításnak, mert szívesen tartoznak az egyház testéhez. Ez azt jelenti, hogy minden tag felelősséggel tartozik szolgálni másokat Isten nevében, Acs kázzal, emberi kázzal, nálkülkülülhet az Úr el. Ez a rend hangsúlyozza a gyülekezeti tagok egymáshoz való felelősséget, valamint felelősséget. E papság nem támaszt minőségi követelményeket a klérus Acs a laikus tagok kázzal, noha a szerepek tevékenysége kázzal követendő.

d) Engedelmisség Istennek és az Ájllamnak. A Biblia elismeri, hogy Isten keze van az Ájllam alap-tájsájban, ezért meghagyja a há-vőknek, hogy tiszteljék a polgári hatóságokat, és engedelmeskedjenek azoknak. A hatalom birtokosa az Isten szolgálója, bosszúáll a haragra annak, aki gonoszt cselekszik". Ezért a gyülekezeti tagok adják meg mindenkinek, amivel tartoznak, az adóval, az adó; akinek a vájmmal, a vájmot; akinek a fálelemmel, a fálelme akinek a tisztességgel, a tisztességet" (Róm 13:4, 7).

Az Ájllamhoz való viszonyukban a tagokat Krisztus elve vezérli. "Adjátok meg azót, ami a császáré, a császáré, ami az Istené, az Istennek" (Mt 22:21). De ha az Ájllam az isteni parancssal ellenkező dolgot követelne, a há-vők elsősorban Istennek tartoznak engedelmisséggel. "Istennek kell inkább engedni, hogy nem az embereknek." (ApCsel 5:29)

2. Az egyházszervezet fő feladata. Az egyház szervezete azért létezik, hogy Isten tervének eleget tegye, Isten dicsősége ismeretével töltsen be a Földet. Csak a létható egyház biztosítja a legfontosabb feladat elvégzését, ami e cél elérésének alapvetően fontos.

a) Istentisztelet és buzdítás. A tiszteletnevelés során az egyház mindig is isteni eszközt használ, ahol a há-vők a Teremtő imádatára gyűltek össze szombaton. Krisztus és az apostolok ezt az istentiszteleti rendet követették, a Szent-írás pedig arra buzdítja a mai há-vőket is, hogy el ne hagyják a maguk gyülekezeti életét, "hanem inkább egymást annyival inkább bíval látjátok, hogy ama nap közelget" (Zsid 10:25; v. 3:13). A gyülekezeti istentisztelet felfrissíti, bőségesen, a tisztelettel el a há-vőt.

b) Keresztény közösség. A gyülekezet teljesen kielégíti a tagok közösségi iránti alapvető igényét. Az evangélium közösséggel jár (lásd Fil 1:5 - 6. ford.) minden más viszonyt felülmúl, mert bensőséges kapcsolatot biztosít Istennek és az azonos hitet vallókkal (1Jn 1:3, 6-7).

c) A Szent-írás tanítása. Krisztus az egyháznak adta az ég mennyei országjának kulcsait" (Mt 16:19). A kulcsok Krisztus szavai - a Biblia minden igehelye. Pontosabban fogalmazva, ide tartozik az ég tudományának kulcsa" (Lk 11:52), ami arra vonatkozik, hogyan juthatunk be Isten országjába. Jézus szava a legfontosabb az élet mindazoknak, akik befogadják (Jn 6:63), mert a tisztelet hoz (Jn 6:68).[5]

Ha az egyház a Biblia igazságait hirdeti, az evangélium kulcsai az oldás és a hatalommal rendelkeznek, kinyit és bezárják a Menny ajtajait, hiszen azokat az ismertetéseket hirdetik, amelyek alapján az embereket befogadják vagy elutasítják, azaz evangéliumuk vagy elvesznek. Tehát az egyházban az evangélium hirdetése vagy az életet illatja vagy az életet illatja illatja" (2Kor 2:16).

Jézus tudta, milyen fontos az minden igével" az Isten, az amely Istennek szíjjáiból szírmazik" (Mt 4:4). Az egyház csak az eleget Jézus által kapott megbízatásának, hogy tanítsák a népet megtartani az az mindazt, amit az én parancsoltam nével" (Mt 28:20).

d) Az Isten által elrendelt szertartások végzése. Az egyház Isten eszköze a keresztség - az egyházba való belépés szertartása (Iájsd e káinyv 14. fejezet) -, valamint a barmosás az érvacsora (Iájsd e káinyv 15. fejezet) szertartásainak végzése.

e) Az evangélium hirdése az egész világon. Az egyházi szervezet célja a missziószolgálat, hogy végrehajtsa azt a feladatot, amit Izrael elmulasztott. Ahogy a Mester letéből is látható, az a legnagyobb szolgálat, amit az egyház a világban véggezhet, hogy a Szentlélek általi keresztségéből nyert erővel, teljes elkételezettséggel hirdesse az evangéliumot "minden népnek" (Mt 24:14).

E misszióknak része, hogy a Krisztus visszatérésére való felkészülés zenetét hirdesse az egyháznak (1Kor 2Pt 3:14; Jel 3:14-22; 14:5) és az egész emberiségnek (Jel 14:6-12; 18:4).

Az egyház vezetése

Jézus Mennybe menetele után az egyház vezetése az apostolok kezében volt. Első szervezeti tettek az volt, hogy a tbbi h-vövel tanácskozva, Jódás helyett más apostolt választottak (ApCsel 1:15-26).

Amint az egyház névelkedett, az apostolok felismerték, lehetetlen egyszerre hirdetni az evangéliumot és törödni az egyház fdi ágyeivel is. Ezért az egyház gyakorlati ágyeit rábátzták hót emberre, akit az egyház jelölt ki. Kálánságet tettek ugyan az igehirdés szolgálat és az asztalok káláli szolgálat kálátt (ApCsel 6:1-4), de igyekeztek kálánszani a klórust a laikus tagságtól az egyház missziójának végzésében. Sőt, a hót kiválat főrí kálá kettőt, Istvánt és Filepet a nagy erejű pródikációjáról és evangélizálásjáról ismerték (ApCsel 7. fejezet).

A szervezés kávetkező lépését az tette szakságessé, hogy az egyház májr ázsiába és Eurpába is eljutott gyálekezetet alapítottak, és véneket szenteltek fel gyálekezetenként, hogy ezzel biztosítsák a vezetése állandóságit (ApCsel 14:23).

Nagyobb válság kialakulásakor az érintett felek ismertették állásponjtukat az egész egyházat képviselő apostolok vének gyúlése, zsinata előtt. E zsinat dntéseit Isten szavaként fogadták el, és kételezőnek tartották minden fól számára (ApCsel 15:1-29). Ez az eset pálda arra, hogy ha az egész egyházat érintő kórdsról van szó, a helyi gyálekezetnél sokkal szélesebb körű tanácskozásra és tekintélyre van szükség. Ebben az esetben a zsinat dntés minden érintett képviselőnek egyetértéséből jött létre (ApCsel 15:22, 25).

Az ászszávetéség világosan kifejezi, hogy szükség szerint, Isten mindig ad tmutatást műve vezetőinek. Isten irányít az egyházzal való egyetértés által olyan egyházi vezetést biztosított, aminek a páldáját kávetve az egyház ma védelmet élvezhet a hitehagyás ellen, és segátsággal eleget tehet a nagy megbáztatásnak.

Á

Az egyházvezetés bibliai elvei

1. Krisztus az egyház feje. Krisztus elsősorban kárhoztatás miatt az egyház feje. Amiérta legyőzte a kereszten Sántát, neki átadott minden hatalom Mennyeen Ács Földön" (Mt 28:18). Isten átadta mindenkét vetett az Ő Iáibai alá, Ács mindenkét fátátté az anyaszentegháznak fejévé" (Ef 1:22; v. Á. Fil 2:10-11). Ezért Ő átadta uraknak Ura Ács király" (Jel 17:14).

Krisztus azért is feje az egyháznak, mert az egyház az Ő teste (Ef 1:23; Kol 1:18). A hűvök átadta Ő testének tagjai... az Ő testéből Ács az Ő csontjaiból valók" (Ef 5:30). Belső kapcsolatban kell állniük vele, mert az egyház átadta kapcsolatokkal tőle átadta elmett v. Ács egybeszerkesztett, nekedik" (Kol 2:19).

2. Az egyház minden hatalma Krisztustól ered. Krisztus által mutatta be hatalmát, hogy I. megalapította a keresztyen egyházat (Mt 16:18), II. elrendelte azokat a szertartásokat, amelyeket az egyháznak átadnia kell (Mt 26:26-30; 28:19-20; 1Kor 11:23-29; Jn 13:1-17), III. isteni hatalommal ruházta fel az egyházat, hogy az Ő nevében (Mt 16:19; 18:15-18; Jn 20:21-23), IV. elküldte a Szentleket, hogy az Ő hatalmával irányítsa az egyházat (Jn 15:26; 16:13-15), V. ajándékokat adott az egyháznak, hogy felkészítsen a kárhoztatás tagokat - az apostolokat, prófétákat, evangélistákat, pásztorokat Ács tanítványokat - a szolgálatra Ács átadta Krisztus testének átadására", má-g mindannyi hit egyházra, átadta Krisztus teljességével átkeskedő kornak mártírjaira" (Ef 4:7-13).

3. A Szent-írás hordozza Krisztus hatalmát. Krisztus a Szentlekek által irányítja az egyházat, de Isten Igéje az az egyetlen alappont, aminek alapján működik az egyház. Minden tag engedelmeskedni tartozik, mert teljes Ács telemben van ez a társaság. Minden emberi hagyomány, szokás Ács kultúra a Szent-írás tekintélye alatt marad (2Tim 3:15-17).

4. Krisztus hatalma Ács az egyházi tisztségűek. Krisztus tekintélye egyháza Ács kijelölt szolgálói által jut megnyilvánulni, de hatalmát nem adja át. Senkinek sincs Krisztustól Ács Igéjéktől független tekintélye.

A hetednapi adventista gyülekezetek választják tisztségviselőiket. E tisztségviselők az emberek képviselőiként dolgoznak, de tekintélyük Krisztustól származik. Megválasztásuk egyszerűen megerősíti Krisztustól kapott elhívásukat. A megválasztott tisztségviselők elsődleges kötelessége arról gondoskodni, hogy az istentiszteletré, tantételre, fegyelmre Ács az evangélium hirdetésére vonatkozó bibliai előírásokat betartsák. Mivel az egyház Krisztus teste, ezért az Ő tanítását kell követni dántáikhoz Ács cselekedeteikhez.

Egyházi tisztségűek az Ájszavetségekben. Az Ájszavetségek kárhoztatást egyházi tisztségget említ, a v. Ács a diakónus fontosságát emeli ki az, hogy milyen magas erkölcsi Ács lelki kárhoztatásokat tartásztanak e tisztek betöltésével szemben. Az egyház elismerte a felszenteléssel, kárhoztatással társuló vezetői elhívás szentségét (ApCsel 6:6; 1Tim 4:14; 5:22).

Á

1. Váconek

a) Mit jelent a vácon tiszte? A vácon (gárriárgál preszbáterosz) vagy a páspák (episzkoposz) tiszte volt a legfontosabb az egyházban. A vácon azt jelenti, hogy idősebb, és ez a szás máltáságot, tiszteletet sugall. Tiszte hasonlós volt a zsinagága vezetőjének tisztségéhez. A páspák jelentése "ézfelvigázás". Pál felvitva használta ezeket a kifejezéseket azonosnak tekintve a váconeket a vigázással, a presbiterekkel vagy a páspákkal (ApCsel 20:17, 28; Tit 1:5, 7).

E tisztek betöltői felügyeltek az újonnan alakult gyülekezetekre. A vácon a tisztség helyzetére vagy rangjára utalt, míg a páspák a tisztség káptelességét vagy felelősségét jelölte - "ézfelvigázás". [6] Az apostolok is nevezték magukat váconeknek (presbitereknek) (1Pt 5:1; 2Jn 1; 3Jn 1); nyilvánvalóan tehát, hogy voltak a helyi gyülekezetnek váconei, valamint utazó váconek, akiket egyetemesen elfogadtak. A váconek mindkét csoportja a nyáj pásztoraként tevékenykedett.

b) A feltételek. A vácon tiszteket betöltéséhez szükséges, hogy "ézfeddhetetlen legyen, egy feleségű férfi, jártas, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas; nem borzasztó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó, hanem szelíd, versengéstől mentes, nem pánszás; aki a maga házáját igazgatja, gyermekeit engedelmségben tartja, minden tisztességgel (Mert ha valaki az ő tulajdon házáját nem tudja igazgatni, mimádon visel gondot az Isten egyházára?). Ne legyen ember, nehogy felfuvalkodjon, az árdígg kárhozatába essék. Szükség pedig, hogy já bizonyosága is legyen a ká-válalás; hogy gyalázatba és az árdígg töribe ne essék" (1Tim 3:1-7; Tit 1:5-9).

A tisztségre való jelölés előtt a jelöltek az otthonukban kell bizonyítani vezetői képességeit. "Émeg kell nézni a családját. Vajon engedelmesek-e? A férfi tisztességgel tudja-e vezetni Isten népét? Milyen a gyermekei jelleme? Apai nevelésének becsületére válnak-e a gyermekei? Ha otthon, a saját családjában irányításban nem tesz bizonyoságot a tapintatáról, bálcsegről és az istenfőlelem erejéről, nyugodtan kávetkeztethetünk arra, hogy ugyanazok a hiányosságok áttevődnek a gyülekezetre, és hasonlóan megszenvedhet majd ott is." [7] Ha a jelölt házasság, először ott-hon kell a vezetői képességeit bemutatnia, mielőtt megbíznák a vezetői felelősséggel a házában" (1Tim 3:15).

A tiszt fontossága miatt figyelmeztetett Pál: "Éza káztétevést el ne hirtelenkedd!" (1Tim 5:22)

c) A vácon felelősége és tekintélye. A vácon elsősorban lelki vezető. "ÉIsten anyaszentegyházjának legeltetésére" (ApCsel 20:28) választják. Feladatához tartozik a gyengébb tagok erősítése (ApCsel 20:35), a tővelgők intése (1Thessz 5:14) az, hogy figyelje, nehogy olyan tanítások terjedjenek el, amelyek megosztást okozhatnak (ApCsel 20:29-31). A váconeknek a keresztyáni letést-lust kell megtestesíteniük (Zsid 13:7; 1Pt 5:3), páldát adva a bőkezűségben (ApCsel 20:35).

d) A váconekkel szembeni magatartás. Az eredményes gyülekezeti vezetőség nagy mértékben a tagok hűségén múlik, arra biztatja a hűvöket, hogy tiszteljék vezetőiket, és "ézzaz ő munkájukat viseltesetek irántuk megkülönböztetett szeretettel" (1Thessz 5:13). "Éa já forgósdás presbiterek kettős tisztségére máltassanak, főképpen, akik a beszéd tanításban járdoznak." (1Tim 5:17)

A Szent-írásból világosan kitűnik, hogy tisztelni kell a gyülekezeti vezetőket. "Engedelmeskedjétek elöljáróitoknak, mert ők vigyáznak lelketekre, mint számhárom." (Zsid 13:17; v. 1Pt 5:5) Ha a tagok megnehezítik a vezetők számára Istentől kapott feladatuk végzését, mindannyian megszomorodnak, és szűkítkölnék az Istentől járó örömeikben.

A hátrébb arra börtör-tja a Szent-írás, hogy figyeljék vezetőik krisztusi letstá-lusát, "figyelmezzétek az ő letstá-lusát, mint a hitet" (Zsid 13:7). Ácgyet se vessenek a pletykákra. Pál Á-gy figyelmeztetett: "Presbiter ellen vátat ne fogadj el, hanem csak kátot vagy három tanó bizonyá-gát" (1Tim 5:19).

Á

2. Diákánusok

A diákánus nácóv a gárgg diakonosz szábbá származik, jelentése "szolgáló", "segítő". Azért alapították a tisztát, hogy az apostolok teljesen átadassák magukat a kényárgának és az igehirdetés szolgálatának (ApCsel 6:3). A diákánusok feladata volt, hogy intézzék az egyház napi ágyeit, de tevékenyen részt vettek az evangélizációs munkájában is (ApCsel 6:8; 8:5-13, 26-40).

A gárggben e kifejezés nőnemű alakja Róm 16:1-ben fordul elő, [8] és Általában szolgálónak fordítják. "Arra utal és ebben a szövegben valószínűleg használata, hogy a diákánusnők tisztát abban az időben alapították az egyházban, amikor Pál a rómaiaknak szább levelet írt." [9]

A vécnekhez hasonlóan, a diákánusokat is az egyház választja erkölcsi és lelki tulajdonságai alapján (1Tim 3:8-13).

Egyházfegyelem. Krisztus tekintéssel ruházta fel egyházát, hogy fegyelmezze tagjait, és ennek végrehajtásához megadta a megfelelő elveket. Elvárja ezeknek az elveknek az alkalmazását, amikor készes, hogy az egyház megmaradjon magasztos elhátásban, és "szent papság", "szent nemzet" legyen (v. Mt 18: 15-18; 1Pt 2:5, 9). Egyháznak meg kell írtetnie a tóvelygő tagokkal, javítsák meg ágyait. Krisztus dicső szavakkal illette az efázusi gyülekezetet, mert nem szenvedhet "a gonoszok" (Jel 2:2), a pergámmusi és thiatirai gyülekezetet azonban megfedte, mert megtúrták a tóvtanításokat és az erkölcsi elcsúszást (Jel 2:14-15, 20). Figyeljék meg a fegyelmező vonatkozó bibliai tanácsot!

1. Mit tegyünk az egyházi sárelmek esetében? Ha egy tag vécet a májsik ellen (Mt 18:15-17), Krisztus azt tanácsolja a sáreltől, keresse fel azt - a tóvára tórt bártjnyit -, aki bártotta, és győzze meg, hogy vátóztatnia kell magatartását. Ha nem jár eredménnyel, próbálkozzon még egyszer, de már egy vagy kátot pártatlan tanó kásáretében. Ha ez a kásárelt is sikertelen marad, az ágyet az egész gyülekezet elc kell vinni.

Ha a véckező tag visszautasítja Krisztus egyházának bálcességát és tekintélyt, akkor elszakítja magát a kázzástól. A véckező személy kizártáskor az egyház egyszerűen azt erősíti meg, milyen állapotban van az árelt ember. Ha az egyház a Szentlélek vezetésével pontosan betartotta a bibliai tanácsot, dántását elfogadja a Menny. megkátta a Fátá, a Mennyben is kátve ícsen; és amit megoldotok a Fátá, a Mennyben is oldva ícsen." (Mt 18:18)

2. A nyilvános vétkegek kezelése. Noha éz mindnyájan vétkeztek, és szűkílnének az Isten dicsősége néki (1Kor 3:23), az egyházra szögyent hozá, kirá-vá és Iázadásbá fakadá bűntettekkel szemben azonnal fel kell lépni a vétke kizárásával.

A kizárás egyrészt eltávolítja a rosszat - ami máskülönben károsíthatna -, ezzel visszaállítja a gyülekezet tisztaságát, másrészt megmentő gyágyadkát szolgál a vétkező számára. Pál azonnali intézkedést sürget amikor paráznaágrá hallott a korinthusi gyülekezetben. Éztí és az én lelkem a mi Urunk, Jézus Krisztusnak nevéért egybegyűlvén, a mi Urunk, Jézus Krisztus hatalmával, ájtadjuk az ilyent a Sítánnak a testnek veszedelmére, hogy a lélek megtartások az Ásr Jézusnak ama napján... Tisztátsájtok el azárt a régi kóvást, hogy legyetek Áj tásztá (1Kor 5:4-5, 7) Ne keressétek annak társaságát, aki há-vőnek nevezi magát - mondta Pál -, de éz parázna, vagy csalá, vagy bálványimádá, vagy szidalmazá, vagy rászeseges, vagy ragadozá. Az ilyennel mág egytt se egyetek... Vessétek ki azárt a gonoszt magatok kázzá! (1Kor 5:11, 13).

3. A megosztást munkálá személyek kezelése. Éza szakadást és botrányozást okozá tagokat (Róm 16:17), akik ézrendetlenül ének, nem hajlandák engedni a Biblia tanácsának, el kell kerélni, ézhogy megszágyenájjenek" magatartásuk miatt. ÉzDe ne tartsájtok ellenségeknek, hanem intsájtok, mint atyafit." (2Thessz 3:6, 14-15) Ha a megosztást munkálá tag nem hajlandá a gyülekezet májsodik intására sem hallgatni, ki kell zární, éztudván, hogy az ilyen romló és vétkezik, énmaga is kárhoztatván magát" (Tit 3:10-11).

4. A vétkezők visszafogadása. A gyülekezeti tagoknak nem szabad megvetniük, lenézniük vagy elhanyagolniuk a kizártakat, hanem igyekezniük kell, hogy a bűnbánat és Ájsszáletés Ájltal helyreálljon a kapcsolatuk Krisztussal. A kizártakat akkor lehet visszafogadni a gyülekezet kázzásságábe, ha az őszinte bűnbánat bizonyá-táktájt adják (2Kor 2:6-10).

Isten hatalma, dicsősége és kegyelme kázzánsen akkor mutatkozik meg, amikor a gyülekezetbe visszatérnek azok, akik korábban bűnsákká lettek. Isten vágya, hogy szabadon engedje a bűn foglyait, a sítátság birodalmába a világgossáig birodalmába vezetve őket. Isten egyháza a világegyetem szánpada, ahol az emberek életben mutatkozik meg Krisztus engesztelőldozatának ereje.

Egyháza Ájltal Krisztus ma mindenkit há-v, hogy legyen családjá tagja. ÉzÁmá, az ájtá előtt álllok, és zártetek; ha va meghallja az én számat, és megnyitja az ájtá, bemegyek ahhoz, és vele vacsorájlok, és ő énelem." (Jel 3:20)

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Â

â€žChurch, Nature of ", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 302. oldal; â€žChurch", SDA Bible Dictionary; jav. kiad., 224. oldal

2.

Â

A modern fordítások szerint, amelyek Tisschendorf olvasatát fogadják el, az egyes szövegben a Codex Sinaiticus, Alexandrinus, Vaticanus és Ephraemi Rescriptus alapján.

3.

Â

Az őskeresztény egyház hite - a Jézus tanítását kivéve - nagyon hasonlított a judaizmusra. Szombatonként a pogányokból lett keresztények is a zsinagógákba gyűltek istentiszteletre, hogy meghallgassák az "szöveg" magyar fordítását (ApCsel 13:42-44; 15:13-14, 21). A templom kárpitjának kettőshasadíja azt jelentette.

szertartásról szóló beszámoló, az előzők beteljesedtek. A Zsidókhoz írt levélben olvasható, hogy a keresztyének figyelmét a kőpírt alapjául szolgáló valóságokra - Jézus engesztelő halálára, mennyei papságára és az evangéliumhoz fordított szívvel való közeledés kora az átmenet időszaka volt, és még ha az apostolok néha rá is vettek az evangéliumi szertartásokban, az első jeruzsálemi zsinat döntése mutatja, hogy nem tulajdonítottak evangéliumhoz erőket azoknak.

4.

Â

Charles E. Bradford, "What the Church Means to Me", Adventist Review, 1986. november 20., 15. oldal

5.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 5. kötet, 432. oldal

6.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 26., 38. oldal

7.

Â

White: Testimonies, 5. kötet, 618. oldal

8.

Â

A diakonosz lehet h-m- és nőnemű egyaránt, ezért ebben az esetben a nem a szövegösszefüggésből derül ki. Főb, a mi nánk" szintén diakonosz, a sznak nőneműnek kell lennie, még ha h-mnemű fővként is Á-

9.

Â

â€žDeaconess", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 277. oldal. Az Â°jszÂ¶vetsÂ©gi idÅ©kben a diakonosz szÂ³nak szÂ©les kÂ¶rÅ© jelentÂ©se volt. â€žMindazokra alkalmaztÂ¶k, akik bÂ¶rmilyen minÅ©sÂ©gben szolgÂ¶ltÂ¶k az egyhÂ¶zat. PÂ¶l, aki apostol volt, gyakran nevezte Â¶nmagÂ¶t (IÂ¶sd 1Kor 3:5; 2Kor 3:6; 6:4; 11:23; Ef 3:7; Kol 1:23) Â©s TimÂ³theust... (IÂ¶sd 1Tim 4:6) diakonoi-nak (a diakonosz tÂ¶bbes szÂ¶ma)". (SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7. kÂ¶tet, 300. oldal) Az idÂ©zett helyeken a diakonosz-t mindig szolgÂ¶nak fordÂ¶tjÂ¶k.